

> Retouradres Postbus 20301 2500 EH Den Haag

Directie Wetgeving en Juridische Zaken
Sector Juridische Zaken en Wetgevingsbeleid

Turfmarkt 147
2511 DP Den Haag
Postbus 20301
2500 EH Den Haag
www.rijksoverheid.nl/jenv

Contactpersoon

T 070 370 79 11
F 070 370 75 16

Ons kenmerk
2300600

Bijlage
2

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden. Wilt u slechts één zaak in uw brief behandelen.

Datum 28 juni 2018
Onderwerp Uw bezwaar

Geachte

Bij brief van 27 november 2017, ontvangen op 28 november 2017, heeft u een bezwaarschrift ingediend tegen mijn besluit van 18 oktober 2017.

Met deze brief wordt op uw bezwaarschrift beslist.

Besluit

Ik verklaar uw bezwaarschrift gedeeltelijk gegrond. Voor het overige handhaaf ik mijn besluit van 18 oktober 2017, onder aanvulling van de motivering. Voor de motivering van dit besluit verwijs ik u naar de overwegingen ten aanzien van het bezwaar.

Verloop van de procedure

Bij brief van 8 maart 2017 heeft u op grond van de Wet openbaarheid van bestuur (hierna: Wob) verzocht om openbaarmaking van informatie over – kort gezegd – correspondentie betreffende (de zaak tegen) uw cliënten,

De ontvangst van uw Wob-verzoek is bevestigd bij brief van 15 maart 2017. Vervolgens is bij brief van 3 april 2017 de beslistermijn verdaagd met vier weken.

Op 21 april 2017 heeft u een overleg gehad met twee ambtenaren van mijn ministerie over uw verzoek. Tijdens dit gesprek is onder andere overeengekomen dat:

- uw verzoek alleen ziet op informatie die aanwezig is op mijn departement;
- uw verzoek zich concentreert op de periodes rondom de rechtshulpverzoeken van 1 juli 2014 en 21 juli 2015 en het schrijven van 14 juli 2014;
- het verzoek om politie- en justitiële gegevens op grond van de Wet bescherming persoonsgegevens en de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens voortsnog buiten beschouwing blijven.

Bij brief van 24 juni 2017 is aan u instemming met het verstrekken van gegevens over de persoonlijke levenssfeer van uw cliënten gevraagd. In uw mail van 17

augustus 2017 heeft u aangegeven dat uw cliënten toestemming geven voor het verstrekken van gegevens over de persoonlijke levenssfeer, doch dat persoonsgegevens niet openbaar worden gemaakt. Bij e-mail van 17 augustus 2017 is dit aan u bevestigd.

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**
Sector Juridische Zaken en
Wetgevingsbeleid

Met uw instemming is de termijn voor behandeling van uw verzoek een aantal keer verdaagd. Een laatste keer is dat gebeurd bij e-mail van 24 augustus 2017.

Datum
28 juni 2018

Bij brief van 18 oktober 2017 is beslist op uw Wob-verzoek, waarbij deels aan uw verzoek tegemoet is gekomen en de informatie waarom u verzocht gedeeltelijk openbaar is gemaakt.

Ons kenmerk
2300600

Bij brief van 27 november 2017 heeft u een bezwaarschrift ingediend tegen mijn besluit van 18 oktober 2017. Tevens heeft u mij in dit bezwaarschrift verzocht om in te stemmen met rechtstreeks beroep op grond van artikel 7:1a van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb).

De ontvangst van uw bezwaarschrift is bevestigd bij brief van 8 december 2017. Op uw verzoek om in te stemmen met rechtstreeks beroep op grond van artikel 7:1a Awb heb ik bij brief van 22 december 2017 beslist. Ik heb uw verzoek afgewezen omdat de zaak naar mijn oordeel niet geschikt is voor rechtstreeks beroep, nu het geen eenvoudige zaak betreft.

De beslistermijn voor de beslissing op uw bezwaarschrift is bij brief van 8 januari 2018 met zes weken verdaagd.

Op 22 januari 2018 vond de hoorzitting plaats op mijn ministerie. Voor de samenstelling van de hoorcommissie en het verhandelde ter zitting verwijs ik u naar het verslag van de hoorzitting, dat als bijlage aan dit besluit is gehecht.

Tijdens de hoorzitting heeft u toegezegd een nadere toelichting te geven op een van de documenten die u aanhaalt in uw bezwaarschrift. Bij brief van 29 januari 2018 heeft u deze nadere toelichting gegeven. Tevens heeft u met deze brief een klacht ingediend over de wijze waarop in dit geval aan de bezwaarschriftprocedure vorm is gegeven.

De ontvangst van uw klacht is bevestigd bij brief van 12 februari 2018.

Op 19 februari 2018 heeft [ ] telefonisch contact gehad met [ ] werkzaam op mijn ministerie. Tijdens dit telefoongesprek is afgesproken dat de klacht wordt betrokken bij de behandeling van het bezwaar en wordt meegenomen bij de beslissing op het bezwaarschrift. De klacht wordt met toepassing van artikel 9:8, eerste lid, aanhef en onder c, van de Awb niet afzonderlijk als klacht in de zin van Hoofdstuk 9 van de Awb in behandeling genomen. Tevens zijn afspraken gemaakt over de beslistermijn. Aan [ ] is meegedeeld dat een zorgvuldige behandeling meer tijd vergt en het daarom niet mogelijk is om binnen de wettelijke termijn van twaalf weken te beslissen op het bezwaarschrift. Met [ ] is afgesproken dat u elke vier weken op de hoogte wordt gehouden over de voortgang bij de behandeling van het bezwaar. Deze afspraken zijn bevestigd bij brief van 20 februari 2018.

Op 20 maart 2018 heeft [ ] telefonisch contact gehad met [ ] om haar op de hoogte te brengen van de voortgang van de behandeling van het bezwaar. Meegedeeld is dat eind april wederom contact zal worden opgenomen.

Directie Wetgeving en
Juridische Zaken
Sector Juridische Zaken en
Wetgevingsbeleid

Per brief van 3 mei 2018 heb ik de op 30 april 2018 telefonisch gemaakte afspraken tussen [ ] en [ ] bevestigd. In de brief heb ik u meegedeeld dat ik er naar streef uiterlijk 1 juli 2018 een besluit op uw bezwaar te nemen.

Datum
28 juni 2018
Ons kenmerk
2300600

Bij brief van 9 mei 2018 heeft u mij in gebreke gesteld. Tevens meldt u dat u uw instemming met de op 30 april 2018 telefonisch gemaakte afspraken intrekt. U stelt dat uw cliënten mij een termijn van vier weken geven om nieuwe documenten dan wel van passages van de reeds verstrekte documenten openbaar te maken, en een termijn van zes weken geven voor het verstrekken van het besluit op bezwaar. Mocht ik in gebreke blijven zal u namens uw cliënten beroep instellen tegen niet tijdig beslissen op grond van artikel 6:12 van de Awb.

Op 5 juni 2018 heeft [ ] telefonisch contact gehad met [ ] om haar op de hoogte te stellen van de voortgang van de behandeling van het bezwaar.

Zienswijze

Er is een derde-belanghebbende betrokken bij de openbaarmaking van een van de documenten. Bij brief van 7 juni 2018 heb ik deze derde-belanghebbende in de gelegenheid gesteld over de voorgenomen wijze van openbaarmaking van dit document een zienswijze te geven. Op 14 juni 2018 heb ik deze zienswijze ontvangen. Deze derde-belanghebbende heeft aangegeven geen bezwaar te hebben tegen de voorgenomen wijze van openbaarmaking. De zienswijze heb ik in mijn belangenafweging meegenomen.

Ontvankelijkheid

Het bezwaarschrift is ingediend binnen zes weken na bekendmaking van het besluit. Het voldoet ook aan de overige door de Awb gestelde eisen zodat het bezwaarschrift ontvankelijk is.

Beoordeling van het bezwaar

Gronden van uw bezwaar

In uw bezwaarschrift, tijdens de hoorzitting en in uw brief van 29 januari 2018 heeft u – kort samengevat – de volgende bezwaargronden naar voren gebracht:

- a) In algemene zin maken uw cliënten bezwaar tegen het niet volledig openbaar maken van alle stukken genoemd op de inventarislijst. Het besluit getuigt niet van een goede belangenafweging bij de beoordeling of openbaarmaking van documenten en/of passages achterwege moet blijven vanwege een uitzonderingsgrond. In algemene zin wordt openbaarmaking van de verzochte documenten ten onrechte (gedeeltelijk) geweigerd. Aan het publieke en maatschappelijke belang bij openbaarmaking wordt onvoldoende gewicht toegekend.

b) Ten aanzien van de specifieke uitzonderingsgronden zoals aangehaald in het bestreden besluit brengt u het volgende naar voren, waarbij u verwijst naar specifieke documentnummers waarop deze bezwaren in ieder geval van toepassing zijn:

Directie Wetgeving en
Juridische Zaken
Sector Juridische Zaken en
Wetgevingsbeleid

Artikel 10, tweede lid, aanhef en onder a, van de Wob

U meent dat met betrekking tot artikel 10, tweede lid, aanhef en onder a, van de Wob – het belang van betrekkingen van Nederland met andere staten – ik een onjuiste belangenafweging heb gemaakt. Er is niet concreet gemaakt dat door openbaarmaking van de informatie het internationale contact stroever zal gaan verlopen. Ook is niet gebleken dat Thailand en Singapore uitdrukkelijk aan Nederland te kennen hebben gegeven dat de betreffende documenten niet geopenbaard mogen worden. Dit geldt met name voor (gedeeltelijk) geweigerde e-mailcorrespondentie die uitsluitend tussen Nederlandse instanties wordt gevoerd. Daarnaast is deze grond onterecht toegepast, mede omdat het gaat om communicatie in het kader van rechtshulpverzoeken en dit ingekaderd is door regelgeving, grondrechten en (internationale) rechtsbeginselen. Indien er gehandeld is binnen het bestaande internationaal juridisch kader dan komt de samenwerking niet in gevaar.

Datum
28 juni 2018

Ons kenmerk
2300600

Artikel 10, tweede lid, aanhef en onder c, van de Wob

U meent dat met betrekking tot artikel 10, tweede lid, aanhef en onder c, van de Wob – het belang van opsporing en vervolging van strafbare feiten – ik een onjuiste belangenafweging heb gemaakt. Deze weigeringsgrond is niet van toepassing op de informatie die ik op deze grond niet openbaar maak. De fase van opsporing en vervolging van strafbare feiten zoals bedoeld in artikel 10, tweede lid, aanhef en onder c, van de Wob is volgens u afgesloten. Onduidelijk is hoe de openbaarmaking van informatie het Nederlandse strafonderzoek kan doorkruisen, te meer omdat Nederlandse bestuursorganen informatie hebben gedeeld ten behoeve van de stafrechtelijke vervolging in Thailand waarvoor in Nederland geen vervolging plaats zou vinden en uw cliënt in Thailand in eerste instantie en in hoger beroep veroordeeld is en af heeft gezien van cassatie. Het algemeen belang, dat volledig inzicht wordt gegeven in de opsporing en het verdere strafrechtelijk onderzoek gelet op het recht op een eerlijke verdediging, zou zwaarder moeten wegen in dit geval.

Artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, van de Wob

U meent dat met betrekking tot artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g – het voorkomen van onevenredige bevoor- of benadeling – ik een onjuiste belangenafweging heb gemaakt. Enige bevoor- of benadeling is niet inzichtelijk gemaakt. Bovendien is niet duidelijk welke betrokkenen het zou betreffen. Ook het belang van onbekende derden is niet toegelicht. Daarnaast hebben cliënten geen bezwaar tegen het openbaar maken van burgerbrieven die direct dan wel indirect van hen afkomstig zijn, dan wel het antwoord daarop. Niet wordt ingezien waar de bevoor- of benadeling jegens cliënten uit bestaat. Ten aanzien van burgerbrieven die niet afkomstig zijn van cliënten is niet gebleken dat is gevraagd om zienswijzen aan betrokkenen. Omdat de procedure niet zorgvuldig is geweest kan het belang van het voorkomen van onevenredig bevoor- of benadeling niet zwaarder wegen dan het belang van openbaarmaking.

U meent verder dat ambtsberichten onterecht zijn geweigerd op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, van de Wob. Vrijheid en vertrouwelijkheid van communicatie zijn geen uitzonderingsgronden in de Wob. Het maatschappelijke

belang van openbaarmaking dient in dit geval zwaarder te wegen dan de beweerdelijke benadeling van het ministerie.

Directie Wetgeving en
Juridische Zaken
Sector Juridische Zaken en
Wetgevingsbeleid

Artikel 11, eerste lid, van de Wob

U meent dat het onaannemelijk is dat de documenten en passages zoals deze zijn genoemd in het besluit, vallen onder de uitzonderingsgrond van artikel 11, eerste lid, van de Wob. De aard van de informatie brengt met zich mee dat geen sprake kan zijn van persoonlijke beleidsopvattingen nu het geen Nederlandse bestuurlijke aangelegenheid betreft. Het gaat immers om het verstrekken van informatie ten behoeve van onderzoek en vervolging in Thailand. Het besluit is in zoverre onvoldoende gemotiveerd.

Datum
28 juni 2018

Ons kenmerk
2300600

Zou er al sprake zijn van een beleid(saspect) dan is het bovendien niet aannemelijk gemaakt dat het belang van democratische bestuursvoering als bedoeld in artikel 11, tweede lid, van de Wob zwaarder weegt dan het belang van cliënten.

Uw cliënten hebben verder het vermoeden dat deze grond als 'vangnetgrond' is gebruikt en dat er geen sprake is van persoonlijke beleidsopvattingen maar van feiten en juridische informatie. Bovendien is door mij niet concreet gesteld dat sprake zou zijn van persoonlijke beleidsopvattingen. Uit de context zou er volgens u eerder sprake zijn van advisering of gestructureerd overleg. U noemt onder andere (concept) tijdlijnen en samenvattingen.

Daarnaast zijn in sommige documenten wel persoonlijke beleidsopvattingen openbaar gemaakt. Dat het in het ene geval wel gebeurt en in het andere niet, is onvoldoende toegelicht en getuigt van een onzorgvuldige afweging.

Artikel 365 Wetboek van Strafvordering

Openbaarmaking van document met nummer 56 en 61 kan niet worden geweigerd op grond van artikel 365 Wetboek van Strafvordering (hierna: Sv). Er is geen strafzaak aanhangig tegen cliënten en het strafdossier is nog niet aan de rechter voorgelegd. In de hoorzitting heeft u toegelicht dat u van oordeel bent dat de strafzaak is afgesloten.

Artikel 52 Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens

Openbaarmaking van de uitvoeringsstukken die vallen onder document met nummer 49 kan niet worden geweigerd op grond van artikel 52 Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens. Tijdens de hoorzitting heeft u toegelicht dat u van oordeel bent dat artikel 52 Wjsg geen bijzondere openbaarmakingsregeling is die voorgaat op de Wob.

- c) U bent van oordeel dat ik gehouden ben een inventarislijst van de uitvoeringsstukken te maken die bij het bestreden besluit zijn betrokken. Ten aanzien van document met nummer 49 vraagt u tevens om daarbij te verwijzen naar de kenmerknummers in het strafrecht dossier van de betreffende documenten op te nemen. U wijst in uw brief van 29 januari 2018 specifiek op twee documenten die mogelijk bij de uitvoeringsstukken voor het rechtshulpverzoek van Thailand zijn opgenomen: een brief van [ ] aan Thai van 17 december 2014 en brief aan Thai van 8 december 2014.
- d) Daarnaast heeft u zich in uw brief van 29 januari 2018 beklaagt over hoe de bezwaarschriftprocedure in dit geval is vormgegeven. U bent van oordeel dat

ik, gelet op de complexiteit van deze zaak, een adviescommissie had moeten instellen in plaats van een ambtelijke hoorcommissie.

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**
Sector Juridische Zaken en
Wetgevingsbeleid

Overwegingen ten aanzien van het bezwaar

ad a en b

Datum
28 juni 2018

Ons kenmerk
2300600

Artikel 10, tweede lid, aanhef en onder a, van de Wob

U meent dat ik in het bestreden besluit niet concreet heb gemaakt dat door het openbaar maken van de informatie genoemd in paragraaf 5.3 het internationale contact stroever zal gaan verlopen. Bovendien meent u dat ik ten onrechte een beroep heb gedaan op dit artikel. Deze door u ingenomen stellingen kan ik niet volgen.

Artikel 10, tweede lid, aanhef en onder a, van de Wob bepaalt dat het verstrekken van informatie achterwege blijft voor zover het belang daarvan niet opweegt tegen het belang van de betrekkingen van Nederland met andere staten en met internationale organisaties. Gelet op de totstandkomingsgeschiedenis van deze uitzonderingsgrond is het voor de toepasselijkheid daarvan niet noodzakelijk dat een verslechtering van de goede betrekkingen als zodanig met een land of internationale organisatie of instelling valt te voorzien, reeds voldoende is dat voorzienbaar is dat door de gevraagde openbaarmaking het internationale contact op punten stroever zal gaan lopen, met als gevolg bijvoorbeeld dat het onderhouden van diplomatieke betrekkingen, of het voeren van bilateraal overleg met landen of internationale organisaties, moeilijker zou gaan dan voorheen, of dat men in die landen of internationale organisaties minder geneigd zou zijn tot het verstrekken van bepaalde gegevens dan voorheen. Voor toepassing van deze uitzonderingsgrond is niet noodzakelijk dat het desbetreffende andere land wordt geconsulteerd. Ik wijs u op de uitspraken van de Afdeling van 16 februari 2011, ECLI:NL:RVS:2011:BP4737 en van 10 april 2013, ECLI:NL:RVS:2013:BZ7635, waarin de Afdeling overweegt dat uit de aard en de inhoud van de gevraagde informatie zelf kan volgen dat die voor de andere staat vertrouwelijk is.

Bij (de passages uit) de documenten waar ik in het bestreden besluit artikel 10, tweede lid, aanhef en onder a, van de Wob aan ten grondslag heb gelegd is het belang van betrekkingen met Thailand en Singapore in het geding, zoals ik reeds in het bestreden besluit heb toegelicht in paragraaf 5.3. Het gaat om stukken die mijn departement heeft ontvangen van Thailand en Singapore ten behoeve van een strafrechtelijk onderzoek, waaronder stukken in het kader van een rechtshulpverzoek. Een rechtshulpverzoek is per definitie een aangelegenheid tussen twee staten. Communicatie in het kader van een rechtshulpverzoek wordt in het interstatelijke diplomatieke verkeer als strikt vertrouwelijk aangemerkt. In dit geval moeten Thailand en Singapore erop kunnen vertrouwen dat correspondentie die zij in dit kader naar Nederlandse instanties hebben gestuurd vertrouwelijk wordt behandeld.

Voor zover het documenten betreft met e-mailcorrespondentie tussen Nederlandse instanties gaat het om passages die informatie bevatten die afkomstig zijn uit documenten ontvangen van Thailand en Singapore in het kader van een rechtshulpverzoek en die ik niet openbaar maak op grond van artikel 10, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wob. Als deze informatie openbaar zou worden gemaakt zou daarmee de inhoud van de door Thailand en Singapore aan Nederland verstrekte informatie in het kader van het rechtshulpverzoek alsnog

openbaar worden gemaakt. Ook bevatten deze (passages uit) documenten informatie over hoe de samenwerking tussen de landen verloopt. Ik acht het voorzienbaar dat als deze informatie openbaar wordt gemaakt het contact met deze landen stroever zal verlopen.

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**
Sector Juridische Zaken en
Wetgevingsbeleid

Anders dan u meent ben ik van oordeel dat dit concrete aanwijzingen zijn voor het ontstaan van schade aan internationale betrekkingen die het gevolg zal zijn van openbaarmaking van de gevraagde informatie op grond van de Wob. Ik acht het voorzienbaar dat openbaarmaking van de in het bestreden besluit genoemde (passages uit) documenten leidt tot schending van het vertrouwen tussen Nederland en, in dit geval, Thailand en Singapore, waardoor het internationale contact met beide landen zal worden bemoeilijkt.

Datum
28 juni 2018

Ons kenmerk
2300600

Bovendien merk ik op dat ik het niet alleen voorzienbaar acht dat bij openbaarmaking van de gevraagde informatie de interstatelijke betrekkingen met Thailand en Singapore worden geschaad, maar eveneens dat het contact met andere staten in het kader van rechtshulpverzoeken over het algemeen stroever zal verlopen. Andere staten vertrouwen erop – en mogen erop vertrouwen – dat de contacten met Nederland in het kader van een rechtshulpverzoek in vertrouwelijke sfeer plaatsvinden. Openbaarmaking van de gevraagde informatie kan ertoe leiden dat dit vertrouwen wordt geschaad.

Gelet op vorenstaande ben ik van oordeel dat het belang van de betrekkingen van Nederland met andere staten, in het bijzonder Thailand en Singapore, zwaarder weegt dan het belang van openbaarmaking. Ik ben dan ook van oordeel dat ik in het bestreden besluit terecht op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder a, van de Wob deze informatie niet openbaar heb gemaakt.

In het kader van de naar aanleiding van uw bezwaar te verrichten heroverweging ben ik tot de conclusie gekomen dat ik in het bestreden besluit niet de juiste gronden ten grondslag heb gelegd aan het niet openbaar maken van document met nummer 59. In het bestreden besluit heb ik overwogen dat ik dit document niet openbaar maak op grond van artikel 10, eerste lid, aanhef en onder d, artikel 10, tweede lid, aanhef en onder c en e van de Wob. Ten aanzien van dit document wijzig ik mijn motivering. Document met nummer 59 maak ik niet openbaar op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder a, van de Wob. Document met nummer 59 is een brief van Thai aan het OM als reactie op de brief van 20 januari 2015 afkomstig van het OM (document met nummer 54). Het gaat om een brief die het OM in vertrouwelijkheid heeft ontvangen uit Thailand in het kader van een strafrechtelijk onderzoek. Ik ben van oordeel dat het belang van de betrekkingen van Nederland met Thailand in dit geval zwaarder moet wegen dan het belang van openbaarheid. Voor een nadere motivering verwijs ik u naar hetgeen ik heb overwogen in het bestreden besluit in paragraaf 5.3 en hetgeen ik hiervoor heb overwogen ten aanzien van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder a, van de Wob.

Ten aanzien van document met nummer 61 (aanbiedingsbrief van AIRS aan het Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. 17 februari 2015 inzake toezending aanvullende uitvoeringsstukken aan Thailand) overweeg ik als volgt. Dit document heb ik reeds deels openbaar gemaakt. In het kader van de naar aanleiding van uw bezwaar te verrichten heroverweging ben ik tot de conclusie gekomen dat ik een passage in dit document ten onrechte op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder a, van de Wob niet openbaar heb gemaakt. Deze

informatie uit de aanbiedingsbrief d.d. 17 februari 2015 opgenomen onder document met nummer 61 maak ik alsnog openbaar.

Directie Wetgeving en
Juridische Zaken
Sector Juridische Zaken en
Wetgevingsbeleid

Artikel 10, tweede lid, aanhef en onder c, van de Wob

U meent dat de fase van opsporing en vervolging van strafbare feiten zoals bedoeld in artikel 10, tweede lid, aanhef en onder c, van de Wob al lang is afgesloten en bovendien ziet u niet in hoe openbaarmaking van de genoemde stukken het Nederlandse strafrechtelijke onderzoek zou kunnen doorkruisen. Het Wob-verzoek ziet volgens u op informatie die Nederlandse bestuursorganen hebben gedeeld met de Thaise autoriteiten voor feiten waarvoor geen vervolging in Nederland zou plaatsvinden. Nu uw cliënt in eerste instantie en in hoger beroep is veroordeeld in Thailand en tevens afstand heeft gedaan van cassatie meent u dat er geen belang meer is dat zich verzet tegen openbaarmaking. Ten aanzien van deze bezwaargrond overweeg ik als volgt.

Datum
28 juni 2018

Ons kenmerk
2300600

Ten tijde van uw Wob-verzoek was er reeds een strafdossier aangelegd door het Openbaar Ministerie (hierna: OM) en voorgelegd aan de strafrechter. Ten tijde van het nemen van het bestreden besluit was de eerder door het OM uitgebrachte dagvaarding ingetrokken. In het bestreden besluit heb ik geoordeeld dat ondanks dat de dagvaarding ten tijde van het nemen van het bestreden besluit was ingetrokken er nog steeds sprake was van een lopende strafzaak waarbij uw cliënt opnieuw kon worden gedagvaard. Inmiddels is er een nieuwe dagvaarding uitgebracht aan uw cliënt. Dit betekent dat er sprake is van een lopende strafzaak en het strafdossier aan de strafrechter is voorgelegd en dat de fase van opsporing en vervolging van strafbare feiten zoals bedoeld in artikel 10, tweede lid, aanhef en onder c, van de Wob, anders dan u meent, nog niet is afgesloten.

Bij strafrechtelijke onderzoeken staan het opsporingsbelang en de onafhankelijke rechtsgang in de weg aan het openbaar maken van informatie. Zoals vermeld in het bestreden besluit in paragraaf 5.4 gaat het om informatie die verband houdt met het Nederlandse strafrechtelijke onderzoek inzake één van uw cliënten en informatie die is opgenomen in het strafdossier van politie en justitie. Bovendien wordt informatie gedeeld met de Thaise en Singaporese autoriteiten die onderdeel uitmaken van het Nederlandse strafrechtelijke onderzoek en het Nederlandse strafdossier. Ik ben dan ook van oordeel dat ik in het bestreden besluit op juiste gronden heb geoordeeld dat openbaarmaking van deze informatie het strafrechtelijke onderzoek kan schaden waardoor het belang van vervolging van strafbare feiten in het geding is. Het belang van vervolging van strafbare feiten moet in dit geval zwaarder wegen dan het belang van openbaarmaking.

Het Wob-verzoek heeft, zoals met u is afgestemd, betrekking op onder andere de rechtshulpverzoeken van 1 juli 2014 en 21 juli 2015 van Nederland aan Thailand en alle andere correspondentie tussen 2011 en 2016 betreffende de (zaak tegen) uw cliënten. De informatie die ik op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder c, van de Wob niet openbaar maak betreft informatie over het Nederlandse strafrechtelijke onderzoek en het Nederlandse strafdossier. Deze informatie maak ik niet openbaar omdat het belang van vervolging van strafbare feiten in het geding is en het belang van vervolging van strafbare feiten in dit geval zwaarder weegt dan het belang van openbaarmaking, zoals ik hiervoor heb overwogen. Voor zover de informatie betrekking heeft op feiten waarvoor geen vervolging in Nederland plaatsvindt ben ik van oordeel dat het belang van vervolging van strafbare feiten in dit geval tevens in het geding is en dit belang in dit geval zwaarder weegt dan het belang van openbaarmaking. De strafzaak in Thailand is

immers nog niet afgerond nu het Thaise OM daarin cassatieberoep heeft ingesteld. De tekst van de Wob biedt geen aanknopingspunten dat slechts een Nederlandse strafrechtelijke procedure door de weigeringsgrond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder c, van de Wob wordt beschermd.

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**
Sector Juridische Zaken en
Wetgevingsbeleid

In het kader van de naar aanleiding van uw bezwaar te verrichten heroverweging ben ik tot de conclusie gekomen dat ik openbaarmaking van informatie uit document met nummer 3 en 88 niet ook had kunnen weigeren op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder c, van de Wob. Ten aanzien van deze documenten pas ik de motivering aan. Met betrekking tot document met nummer 3 gaat het om de tweede passage in dit document dat ik heb geweigerd op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder c, van de Wob. Deze passage bevat een opvatting van een ambtenaar over de samenwerking met Thailand. Deze opvatting is te kwalificeren als een persoonlijke beleidsopvatting. Artikel 11, eerste lid, van de Wob, staat in de weg aan het openbaar maken van deze persoonlijke beleidsopvatting. Voor een nadere motivering omtrent het niet openbaar maken van persoonlijke beleidsopvattingen verwijs ik u naar paragraaf 5.6 van het bestreden besluit.

Datum
28 juni 2018

Ons kenmerk
2300600

Ten aanzien van document met nummer 88 oordeel ik als volgt. In het bestreden besluit heb ik abusievelijk, naast artikel 10, tweede lid, aanhef en onder a, van de Wob ook artikel 10, tweede lid, aanhef en onder c, van de Wob aan het niet openbaar maken van dit document ten grondslag gelegd. Voor document nummer 88 geldt dat dit document niet openbaar wordt gemaakt op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder a, van de Wob. Voor een nadere motivering verwijs ik u naar de paragraaf 5.3 in het bestreden besluit en hetgeen ik hiervoor heb overwogen ten aanzien van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder a, van de Wob.

Artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, van de Wob

Burgerbrieven

Tussen de geïnventariseerde stukken bevinden zich burgerbrieven die ik op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, van de Wob, niet openbaar heb gemaakt. U meent dat uit het bestreden besluit niet blijkt dat er sprake is van enige bevor- of benadeling, dan wel welke betrokkene het zou betreffen. Bovendien hebben uw cliënten geen bezwaar tegen de openbaarmaking van hun eigen burgerbrieven en de beantwoording van deze brieven. Ten aanzien van deze bezwaargrond overweeg ik als volgt.

Ik ben van oordeel dat ik reeds in het bestreden besluit, in paragraaf 5.5, voldoende uiteen heb gezet waarom de openbaarmaking van deze burgerbrieven, het antwoord daarop en de documenten die informatie bevatten over de inhoud van deze brieven, zou leiden tot onevenredige benadeling van schrijvers van burgerbrieven en mijn ministerie dan wel het ministerie van Buitenlandse Zaken en waarom het belang van onevenredige benadeling in dit geval zwaarder moet wegen dan het belang van openbaarmaking.

Dat uw cliënten geen bezwaar hebben tegen openbaarmaking van hun eigen burgerbrieven of het antwoord daarop acht ik niet van belang voor de door mij te verrichten belangenafweging om deze burgerbrieven en het antwoord daarop al dan niet openbaar te maken. Openbaarmaking in de zin van de Wob betekent openbaarmaking voor een ieder. De belangen die ik ten grondslag heb gelegd aan

het niet openbaar maken van deze brieven, waaronder het vertrouwelijke karakter van burgerbrieven en het belang dat het openbaar maken van deze brieven een drempel kan opwerpen voor burgers om zich in de toekomst tot mijn ministerie te wenden waardoor ook het ministerie wordt benadeeld omdat bepaalde signalen uit de samenleving mij dan niet meer bereiken, blijven ook met de toestemming van uw cliënten om de brieven openbaar te maken immers onverkort bestaan.

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**
Sector Juridische Zaken en
Wetgevingsbeleid

Datum
28 juni 2018

Ons kenmerk
2300600

Uw stelling dat u meent dat ik bovendien niet kenbaar heb gemaakt waarom er sprake zou zijn van bevoor- of benadeling van uw cliënten of waarom, voor zover het gaat om burgerbrieven die niet afkomstig zijn van uw cliënten, de belanghebbenden niet zijn benaderd voor het geven van een zienswijze, kan ik niet volgen.

Bij de belangenafweging in het kader van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, van de Wob kan niet alleen onevenredige bevoor- of benadeling van natuurlijke personen of rechtspersonen in de weg staan aan openbaarmaking, maar tevens de onevenredige bevoor- of benadeling van derden. Zoals is hiervoor uiteen heb gezet ben ik van oordeel dat het belang van het voorkomen van onevenredige benadeling van derden, in dit geval (toekomstige) schrijvers van burgerbrieven, en mijn ministerie zwaarder weegt dan het belang van openbaarmaking van de burgerbrieven.

In het kader van de naar aanleiding van uw bezwaar te verrichten heroverweging ben ik tot het oordeel gekomen dat document met nummer 89 (e-mailcontact d.d. 5-7 januari 2016) een passage bevat met een citaat uit de brief van de heer Spong van 22 december 2015, opgenomen onder document met nummer 86. Deze passage heb ik in document met nummer 89 ten onrechte niet openbaar gemaakt op grond van artikel 11, eerste lid, van de Wob. Ten aanzien van document met nummer 89 pas ik mijn motivering aan. De betreffende passage maak ik niet openbaar op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, van de Wob omdat dit zou leiden tot onevenredige benadeling van schrijvers van burgerbrieven. Als deze informatie openbaar zou worden gemaakt zou daarmee ook (een deel van) de inhoud van de burgerbrief opgenomen onder document met nummer 86 openbaar worden gemaakt. Ik ben van oordeel dat het belang van onevenredige benadeling in dit geval zwaarder moet wegen dan het belang van openbaarmaking. Voor een nadere motivering verwijs ik u naar hetgeen ik hiervoor heb overwogen ten aanzien van de burgerbrieven en hetgeen ik in het bestreden besluit onder paragraaf 5.5 heb overwogen.

Ambtsberichten

Uw stelling dat u meent dat ambtsberichten onterecht zijn geweigerd op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, van de Wob, omdat vrijheid en vertrouwelijkheid van communicatie geen uitzonderingsgrond zijn in de Wob, kan ik niet volgen.

Zoals ik in het bestreden besluit heb toegelicht zal openbaarmaking van de ambtsberichten opgenomen onder document met nummer 48, 81, 101, 105 en 114 leiden tot onevenredige benadeling van mij, mijn ministerie en het OM. Ik acht het, gelet op mijn politieke verantwoordelijkheid, van essentieel belang dat het OM mij in volledige vrijheid en vertrouwelijkheid kan informeren in bepaalde gevoelige zaken en bij gevoelige onderwerpen zoals een individuele strafzaak, zonder er rekening mee te houden dat achteraf informatie openbaar wordt

gemaakt. Openbaarmaking van de betreffende ambtsberichten zou het reële risico met zich brengen dat het OM zich in de toekomst terughoudender zal opstellen. Dit kan in de weg staan van de vrije gedachtewisseling en een zorgvuldige besluitvorming. Door openbaarmaking van deze ambtsberichten kan het aannemelijke risico ontstaan dat het OM terughoudender zal worden om mij schriftelijk te informeren en zal het OM zich wellicht genoodzaakt zien om mij alleen mondeling over bepaalde zaken te informeren. Dit risico kan ik vanwege het belang van het optimaal functioneren van mijn ministerie niet aanvaarden. Het belang van vertrouwelijke communicatie telt zwaar nu het gaat om een gevoelige individuele strafzaak.

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**
Sector Juridische Zaken en
Wetgevingsbeleid

Datum
28 juni 2018

Ons kenmerk
2300600

Dat in gevoelige kwesties aan het belang van vertrouwelijke communicatie sterke bescherming toekomt, wordt bevestigd door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Zie ABRvS 2 april 2014, ECLI:NL:RVS:2014:1153, r.o. 11.

Ik handhaaf mijn standpunt dat het voorkomen van onevenredige benadeling van mij, mijn ministerie en het OM in dit geval zwaarder weegt dat het belang van openbaarmaking. Uw standpunt dat het belang van openbaarmaking zwaarder moet wegen dan het belang van het voorkomen van onevenredige benadeling, deel ik derhalve niet.

In het kader van de te verrichten heroverweging naar aanleiding van uw bezwaar ben ik van oordeel dat ik ten onrechte een passage uit document met nummer 151 (e-mailcontact d.d. 20 januari 2017) heb geweigerd op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, van de Wob. Ten aanzien van document met nummer 151 (e-mailcontact d.d. 20 januari 2017) pas ik mijn motivering aan. Deze passage maak ik niet openbaar, omdat het geen wezenlijk inhoudelijke informatie betreft over de bestuurlijke aangelegenheid, maar enkel feitelijk informatie betreft over de interne afstemming over de antwoordbrief.

Artikel 11 van de Wob

U vermoedt dat de ambtsberichten die niet openbaar zijn gemaakt geen persoonlijk beleidsopvattingen bevatten. Ik deel uw standpunt niet. De documenten 48, 81, 105 en 114 betreffen ambtsberichten met conceptantwoorden op Kamervragen. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State is van oordeel dat conceptantwoorden, voor zover deze afwijken van de definitieve antwoorden, persoonlijke beleidsopvattingen zijn.

Zie ABRvS 1 september 2010, ECLI:NL:RVS:2010:BN5701, r.o. 2.6.2

Daar waar de conceptantwoorden afwijken van de definitieve antwoorden mag openbaarmaking op grond van artikel 11, eerste lid, van de Wob worden geweigerd. Voor zover de conceptantwoorden overeenkomen met de definitieve antwoorden zijn ze reeds openbaar gemaakt en is de Wob derhalve niet van toepassing.

U meent daarnaast dat er geen sprake kan zijn van persoonlijke beleidsopvattingen in de door mij geïnventariseerde en beoordeelde documenten omdat het geen Nederlandse bestuurlijke aangelegenheid betreft en er daarom geen belemmering is om de stukken alsnog openbaar te maken.

Ten eerste merk ik op dat mij onduidelijk is wat u met dit standpunt probeert te bereiken. In het geval er geen sprake zou zijn van een bestuurlijke aangelegenheid bestaat er voor mij op grond van de Wob geen verplichting om documenten openbaar te maken. Immers de Wob bepaalt dat een verzoek om informatie betrekking dient te hebben op een bestuurlijke aangelegenheid. Naar mijn oordeel is er wel sprake van een bestuurlijke aangelegenheid. Volgens de definitie uit artikel 1, aanhef en onder b, van de Wob wordt onder bestuurlijke aangelegenheid verstaan een aangelegenheid die betrekking heeft op beleid van een bestuursorgaan, daaronder begrepen de voorbereiding en de uitvoering ervan. Dit Wob-verzoek heeft betrekking op de voorbereiding en uitvoering van rechtshulpverzoeken en alle correspondentie omtrent (de zaak van) uw cliënten. Dit betreft een aangelegenheid van bestuurlijke aard en is te kwalificeren als een bestuurlijke aangelegenheid in de zin van de Wob.

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**
Sector Juridische Zaken en
Wetgevingsbeleid

Datum
28 juni 2018

Ons kenmerk
2300600

Daarnaast meent u dat als er wel sprake is van een bestuurlijke aangelegenheid, ik aan zou moeten tonen dat het belang van democratische bestuursvoering als bedoeld in artikel 11, tweede lid, van de Wob, zwaarder weegt dan het belang van uw cliënten. Ik deel uw standpunt in deze niet.

Artikel 11, eerste lid, van de Wob bepaalt dat geen informatie wordt verstrekt uit documenten die zijn opgesteld ten behoeve van intern beraad waarin persoonlijke beleidsopvattingen staan. Dit betekent dat aan het niet openbaar maken van persoonlijke beleidsopvattingen geen belangenafweging ten grondslag ligt. Op grond van artikel 11, tweede lid, van de Wob kan ik met het oog op een goede en democratische bestuursvoering informatie verstrekken in niet tot personen herleidbare vorm. Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State volgt dat ik bij een beslissing omtrent het al dan niet toepassing geven aan artikel 11, tweede lid, van de Wob beleidsvrijheid heb. Ik acht het niet in het belang van de goede en democratische bestuursvoering als in dit geval persoonlijke beleidsopvattingen betrokken worden in de publieke discussie.

U meent daarnaast dat de (passages uit de) documenten genoemd onder paragraaf 5.5 in het bestreden besluit geen persoonlijke beleidsopvattingen bevatten, omdat het zou gaan om feitelijke en juridische informatie. Er zou volgens u eerder sprake zijn van gestructureerd overleg of advisering. U noemt onder andere tijdlijnen en samenvattingen.

Ten aanzien van de tijdlijnen overweeg ik als volgt. De documenten 77, 91, 94 en 120 bevatten concepttijdlijnen. De meest actuele versie van de tijdlijn heb ik openbaar gemaakt bij het bestreden besluit onder bijlage 2. De concepttijdlijnen zijn steeds aan verandering onderhevig geweest. Zoals de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft geoordeeld, zijn deze concepttijdlijnen, voor zover deze afwijken van de definitieve versie, persoonlijke beleidsopvattingen.

Zie ABRvS 1 september 2010, ECLI:NL:RVS:2010:BN5701, r.o. 2.6.2

Daar waar de concepttijdlijnen afwijken van de definitieve tijdlijn zoals openbaar gemaakt in bijlage 2 bij het bestreden besluit mag openbaarmaking op grond van artikel 11, eerste lid, van de Wob worden geweigerd. Voor zover de concepten overeenkomen met de definitieve tijdlijn zijn deze reeds openbaar gemaakt en is

de Wob derhalve niet van toepassing. Ik ben dan ook van oordeel dat ik in het bestreden besluit deze concepttijdlijnen terecht niet openbaar heb gemaakt.

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**
Sector Juridische Zaken en
Wetgevingsbeleid

Ten aanzien van de samenvattingen overweeg ik als volgt. De documenten met nummers 114 (bijlage: notitie aan de DG), 121 (samenvatting) en 136 (notitie met achtergronden) betreffen samenvattingen. Documenten met nummers 121 en 136 zijn deels openbaar gemaakt. Document met nummer 114 (bijlage: notitie aan de DG) is geheel geweigerd. In het kader van de naar aanleiding van uw bezwaar te verrichten heroverweging ben ik tot het oordeel gekomen dat document met nummer 114 (bijlage: notitie aan de DG) ten onrechte geheel is geweigerd. Dit document is echter identiek aan de samenvatting opgenomen onder document met nummer 121. Deze samenvatting heb ik deels openbaar gemaakt. Ik verwijs u dan ook naar dit document. Aan het niet openbaar maken van passages uit dit document heb ik artikel 10, tweede lid, aanhef en onder c en e en artikel 11, eerste lid, van de Wob ten grondslag gelegd. Voor de motivering hieromtrent verwijs ik u naar het bestreden besluit.

Datum
28 juni 2018
Ons kenmerk
2300600

Ik kan u niet volgen in uw standpunt dat de samenvattingen geen persoonlijke beleidsopvattingen behelzen. De passages uit deze samenvattingen die ik op grond van artikel 11, eerste lid, van de Wob niet openbaar heb gemaakt bevatten opvattingen van ambtenaren over verschillende aspecten van de zaak van uw cliënt, waaronder het Nederlandse strafrechtelijke onderzoek en de rechtshulpverzoeken aan Thailand. Deze opvattingen zijn te kwalificeren als persoonlijke beleidsopvattingen. Artikel 11, eerste lid, van de Wob staat dan ook in de weg van openbaarmaking van deze passages.

In het kader van de naar aanleiding van uw bezwaar te verrichten heroverweging overweeg ik dat ik ten onrechte artikel 11, eerste lid, van de Wob aan de weigering van verschillende (passages uit) documenten ten grondslag heb gelegd. Het gaat om informatie uit de documenten met de nummers 2 (e-mailcontact 16 februari 2012), 11, 13, 50, 79, 91 (e-mail d.d. 13 januari 2016), 120 (e-mailcontact d.d. 1 september 2016) en 121 (e-mail d.d. 5 september 2016).

Ten aanzien van documenten met nummers 2 (e-mailcontact 16 februari 2012) en 79 overweeg ik als volgt. In deze documenten heb ik ten onrechte informatie niet openbaar gemaakt met een beroep op artikel 11, eerste lid, van de Wob. Het betreft de eerste twee regels en de laatste twee regels van de e-mail van 16 februari 2012 (document met nummer 2) en de laatste regel in de e-mail van 12 november 2015 (document met nummer 79). Deze informatie maak ik alsnog openbaar.

Ten aanzien van documenten met nummers 11 en 13 overweeg ik als volgt. Aan het niet openbaar maken van deze documenten heb ik artikel 10, tweede lid, aanhef en onder c en e, van de Wob en artikel 11 van de Wob ten grondslag gelegd. De e-mailcorrespondentie tussen Spong Advocaten en het OM is echter geen document van intern beraad. Ik heb daarom in het bestreden besluit ten onrechte een beroep gedaan op artikel 11 van de Wob. Daarnaast merk ik nog het volgende op ten aanzien van deze documenten. Naast artikel 10, tweede lid, aanhef en onder c en e van de Wob doe ik ten aanzien van deze documenten ook een beroep op artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, van de Wob. Ik ben van oordeel dat openbaarmaking van de informatie uit deze documenten het OM en de advocaten in deze strafzaak onevenredig zal benadelen. De informatie over deze zaak is vertrouwelijk gedeeld tussen de partijen. Het is van essentieel belang

dat advocaten in volledige vrijheid en vertrouwelijkheid moeten kunnen communiceren met het OM over de strafzaak van hun cliënt zonder het risico te lopen dat deze informatie openbaar wordt gemaakt. Ik weeg daarom het belang van het voorkomen van onevenredige benadeling van het OM en de advocaten van uw cliënt in deze stafzaak zwaarder dan het belang van openbaarheid.

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**
Sector Juridische Zaken en
Wetgevingsbeleid

Datum
28 juni 2018

Ons kenmerk
2300600

Ten aanzien van document met nummer 50 overweeg ik als volgt. De passage die op grond van artikel 11, eerste lid, van de Wob niet openbaar is gemaakt betreft geen persoonlijke beleidsopvatting. Deze passage maak ik alsnog openbaar.

Ten aanzien van document met nummer 86 overweeg ik als volgt. Dit document betreft een brief van de heer Spong aan de toenmalige Minister van Veiligheid en Justitie met bijlagen. Een van deze bijlagen is een naar het Nederlands vertaald vonnis in de Thaise strafzaak. Ik heb ten onrechte artikel 11, eerste lid, van de Wob mede ten grondslag gelegd aan het niet openbaar maken van deze bijlage. Het betreft geen document van intern beraad. Ten aanzien van deze bijlage pas ik mijn motivering aan. De burgerbrief heb ik niet openbaar gemaakt op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, van de Wob. Ook ten aanzien van deze bijlage, die onderdeel uitmaakt van deze burgerbrief, ben ik van oordeel dat openbaarmaking zou leiden tot onevenredige benadeling van schrijvers van burgerbrieven en mijn ministerie. Het voorkomen van onevenredige benadeling weegt in dit geval zwaarder dan het belang van openbaarmaking. Ik maak deze bijlage dan ook niet openbaar op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, van de Wob. Voor een nadere motivering zie paragraaf 5.5 in het bestreden besluit.

Ten aanzien van document met nummer 91 (e-mail d.d. 13 januari 2016) overweeg ik als volgt. De tweede passage die ik in dit deels openbaar gemaakte document heb geweigerd op grond van artikel 11 van de Wob betreft geen persoonlijke beleidsopvatting, maar betreft een passage over hoe de samenwerking met Thailand verloopt. Ten aanzien van dit document pas ik mijn motivering aan. Ik acht het voorzienbaar dat als deze informatie openbaar wordt gemaakt het contact met deze landen stroever zal verlopen. Ik ben van oordeel dat het belang van de betrekkingen van Nederland met andere staten, in dit geval Thailand, zwaarder weegt dan het belang van openbaarmaking. Deze passage maak ik niet openbaar op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder a, van de Wob. Voor een nadere motivering verwijs ik u naar hetgeen ik hiervoor heb overwogen ten aanzien van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder a, van de Wob en hetgeen ik heb overwogen in paragraaf 5.3 van het bestreden besluit.

Ten aanzien van documenten met nummers 120 en 121 overweeg ik als volgt. Het betreft het e-mailcontact d.d. 1 september 2016 over de concepttijdlijn (document met nummer 120) en het e-mailcontact d.d. 5 september 2016 inzake een samenvatting van de zaak (document met nummer 121). Deze e-mailberichten bevatten geen persoonlijke beleidsopvattingen. Ten aanzien van deze documenten pas ik mijn motivering aan. Na weglating van de persoonsgegevens blijft er geen wezenlijk inhoudelijke informatie over met betrekking tot de bestuurlijke aangelegenheid. Deze documenten maak ik daarom niet openbaar.

Voor het overige ben ik van oordeel dat ik op jultse gronden heb overwogen dat artikel 11, eerste lid, van de Wob, zich verzet tegen openbaarmaking van de onder 5.6 genoemde (passages uit de) documenten.

Daarnaast bent u van oordeel dat ik in diverse documenten wel persoonlijke beleidsopvattingen openbaar heb gemaakt. Als voorbeeld heeft u tijdens de hoorzitting document met nummer 44 genoemd.

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**
Sector Juridische Zaken en
Wetgevingsbeleid

In document met nummer 44, specifiek in de e-mail van 24 november 2014 van 12:15 uur, is een passage niet openbaar gemaakt op grond van artikel 11, eerste lid, van de Wob. U meent dat niet navolgbaar is waarom de overige gedachtestreepjes uit diezelfde e-mail niet kwalificeren als een persoonlijke beleidsopvatting. Ik heb de betreffende passages niet openbaar gemaakt omdat dit een overweging van de betreffende ambtenaar betreft over de beoogde aanpak met betrekking tot het rechtshulpverzoek. Dit is te kwalificeren als een persoonlijke beleidsopvatting in de zin van artikel 11, eerste lid, van de Wob. De overige gedachtestreepjes bevatten feitelijke informatie over het rechtshulpverzoek en ik heb daarom overwogen deze informatie openbaar te maken.

Datum
28 juni 2018
Ons kenmerk
2300600

Daarnaast bent u van oordeel, zoals u kenbaar heeft gemaakt tijdens de hoorzitting, dat document met nummer 72 geen document van intern beraad betreft.

Document met nummer 72 betreft een e-mailbericht tussen medewerkers van AIRS van mijn ministerie. Dit document is derhalve een document van intern beraad, zoals gedefinieerd in artikel 1, aanhef en onder c, van de Wob en bevat persoonlijke beleidsopvattingen van een medewerker van AIRS over de gang van zaken met betrekking tot het rechtshulpverzoek.

Overig

Voordat ik toekom aan de bespreking van uw bezwaargronden ten aanzien van de bijzondere openbaarmakingsregelingen merk ik het volgende op.

In het kader van de naar aanleiding van uw bezwaar te maken heroverweging ben ik tot het oordeel gekomen dat ik document met nummer 69 ten onrechte niet openbaar heb gemaakt. Dit document maak ik alsnog deels openbaar. Dit document bevat persoonsgegevens, zoals namen en contactgegevens en namen en contactgegevens van ambtenaren. Deze informatie maak ik niet openbaar op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e, van de Wob. Ik ben van oordeel dat het belang dat de persoonlijke levenssfeer wordt geëerbiedigd zwaarder weegt dan het belang van openbaarmaking. Voor een nadere motivering verwijs ik u naar paragraaf 5.1 in het bestreden besluit. Daarnaast bevat dit document conceptantwoorden en de afstemming daarover tussen ambtenaren van mijn ministerie en het OM op vragen van Omroep Brabant. Deze passages zijn te kwalificeren als persoonlijke beleidsopvattingen. Artikel 11, eerste lid, van de Wob staat in de weg aan het openbaar maken van deze informatie.

In het kader van de naar aanleiding van uw bezwaar te maken heroverweging is daarnaast gebleken dat er verschillende documenten zijn weggevallen op de inventarislijst. Dit betreft documenten met nummers 2, 32, 33, 90, 134 en 137.

Ten aanzien van document met nummer 2 overweeg ik als volgt. Abusievelijk heb ik niet op de inventarislijst vermeld dat document met nummer 2 (e-mailwisseling d.d. 16 februari 2012) een bijlage bevat. Het betreft de ingevulde enquête uit

2010 waarnaar wordt verwezen in document met nummer 2. Deze enquête maak ik niet openbaar op grond van artikel 10, eerste lid, aanhef en onder a en e en artikel 11, eerste lid, van de Wob. Deze ingevulde enquête bevat informatie over de samenwerking met Thailand en de situatie in Thailand. Deze informatie zou de betrekkingen tussen Nederland en Thailand kunnen beschadigen. Ik ben van oordeel dat het belang van de betrekkingen van Nederland met Thailand zwaarder moet wegen dan het belang van openbaarheid. Daarom maak ik deze informatie niet openbaar op grond van artikel 10, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wob. Voor een nadere motivering verwijs ik u naar hetgeen ik hiervoor het overwogen ten aanzien van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder a, van de Wob. Tevens bevat deze ingevulde enquête persoonsgegevens. Ik ben van oordeel dat ten aanzien van deze gegevens het belang dat de persoonlijke levenssfeer van betrokkenen wordt geëerbiedigd zwaarder moet wegen dan het belang van openbaarheid. Daarom maak ik de persoonsgegevens op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e, van de Wob niet openbaar. Daarnaast bevat deze enquête meningen en opvattingen van de betreffende ambtenaar over de situatie in Thailand. De enquête is een document van intern beraad en de meningen en opvattingen van de betreffende ambtenaar zijn te kwalificeren als persoonlijke opvattingen in de zin van artikel 11, eerste lid, van de Wob. Artikel 11, eerste lid, van de Wob verzet zich dan ook tegen openbaarmaking van deze persoonlijke beleidsopvattingen.

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**
Sector Juridische Zaken en
Wetgevingsbeleid

Datum
28 juni 2018

Ons kenmerk
2300600

Bij document met nummer 32 (e-mail d.d. 15 oktober 2014) heb ik abusievelijk de bijlage niet op de inventarislijst vermeld. Deze bijlage betreft een in het Engels vertaald processtuk inzake de Thaise strafzaak. Deze bijlage maak ik niet openbaar op grond van artikel 10, eerste lid, aanhef en onder d en artikel 10, tweede lid, aanhef en onder a en c, van de Wob. In dit document staan bijzondere persoonsgegevens, waarvan aannemelijk is dat openbaarmaking inbreuk zou maken op de persoonlijke levenssfeer. Artikel 10, eerste lid, aanhef en onder d, van de Wob, verzet zich in dit geval tegen openbaarmaking van deze gegevens. Dit document is afkomstig van de Thaise autoriteiten dat de advocaat van uw cliënt inzake een strafrechtelijke onderzoek heeft ontvangen. Openbaarmaking van dit stuk zou de betrekkingen van Nederland met Thailand kunnen schaden als niet vertrouwelijk wordt omgegaan met deze informatie. Ik ben dan ook van oordeel dat het belang van de betrekkingen van Nederland met Thailand zwaarder moeten wegen dan het belang van openbaarheid en maak het document op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder a, niet openbaar. Voor een nadere motivering verwijs ik u naar paragraaf 5.3 in het bestreden besluit en hetgeen ik hiervoor heb overwogen ten aanzien van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder a, van de Wob. Daarnaast bevat dit document informatie over de strafzaak tegen uw cliënt. Zoals ik reeds hiervoor heb overwogen, onder het kopje 'artikel 10, tweede lid, aanhef en onder c, van de Wob' en in het bestreden besluit onder paragraaf 5.4, kan openbaarmaking van deze gegevens het belang van vervolging van strafbare feiten frustreren. Ik ben van oordeel dat dit belang zwaarder moet wegen dan het belang van openbaarmaking. Deze informatie maak ik dan ook niet openbaar op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder c, van de Wob.

Bij document met nummer 33 (antwoordbrief d.d. 15 oktober 2014) heb ik abusievelijk enkel de bijlage op de inventarislijst vermeld. Deze antwoordbrief van 15 oktober 2014 is echter een bijlage bij een e-mailbericht van het OM aan Spong advocaten van 15 oktober 2014. Dit document maak ik niet openbaar. Na

weglating van de persoonsgegevens blijft er geen wezenlijk inhoudelijke informatie over met betrekking tot de bestuurlijke aangelegenheid.

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**
Sector Juridische Zaken en
Wetgevingsbeleid

Bij document met nummer 90 (nota d.d. 6 januari 2016) heb ik op de inventarislijst abusievelijk niet vermeld dat er tevens een conceptnota is geïnventariseerd d.d. 6 januari 2016 inzake beantwoording van de brief van de heer Spong d.d. 22 december 2015. Deze conceptnota maak ik niet openbaar. Artikel 11, eerste lid, van de Wob staat in de weg aan openbaarmaking van dit concept. Voor een nadere motivering hieromtrent verwijs ik u naar hetgeen ik in dit besluit heb overwogen onder het kopje 'artikel 11 van de Wob'.

Datum
28 juni 2018

Ons kenmerk
2300600

Bij document met nummer 134 heb ik abusievelijk niet op de inventarislijst vermeld dat de brief van 22 juli 2016 van de toenmalige Minister van Veiligheid en Justitie gepaard gaat met een digitale minuut. Deze minuut maak ik niet openbaar op grond van artikel 11 van de Wob en artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e, van de Wob. Deze minuut bevat een passage met een opvatting van een ambtenaar over de gang van zaken met betrekking tot de beantwoording van de brief aan de Koning. Dit is een persoonlijke beleidsopvatting. Artikel 11, eerste lid, van de Wob staat aan openbaarmaking van deze informatie in de weg. Deze minuut bevat tevens namen van ambtenaren. Ik ben van oordeel dat ten aanzien van deze gegevens het belang dat de persoonlijke levenssfeer van betrokkenen wordt geëerbiedigd zwaarder moet wegen dan het belang van openbaarheid. Deze maak ik niet openbaar op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e, van de Wob. Voor een nadere motivering daaromtrent verwijs ik u paragraaf 5.1 in het bestreden besluit. Na weglating van deze informatie blijft er geen wezenlijk inhoudelijke informatie over die ziet op de bestuurlijke aangelegenheid.

Bij document met nummer 137 (e-mailcontact d.d. 9 november 2016) heb ik abusievelijk de bijlage niet op de inventarislijst vermeld. De bijlage betreft een conceptbrief inzake de beantwoording van de brief van 17 oktober 2016 aan de Koning. Artikel 11, eerste lid, van de Wob staat in de weg aan openbaarmaking van dit concept. Voor een nadere motivering hieromtrent verwijs ik u naar hetgeen ik in dit besluit heb overwogen onder het kopje 'artikel 11 van de Wob'.

Tevens ben ik in het kader van de naar aanleiding van uw bezwaar te verrichten heroverweging tot het oordeel gekomen dat ik abusievelijk verschillende uitzonderingsgronden niet heb genoemd op de inventarislijst en niet heb gemotiveerd in het bestreden besluit. Dat geldt voor documenten met de nummers 114 (e-mailcontact 20 juni 2016 - 14 september 2016), 118, 132 en 151.

Ten aanzien van document met nummer 114 (e-mailcontact 20 juni 2016 - 14 september 2016) overweeg ik als volgt. Dit document bevat onder meer e-mailcontact tussen ambtenaren van mijn ministerie en het OM tussen 6 en 8 september 2016. Dit e-mailcontact is deels openbaar gemaakt. Dit e-mailcontact bevat een aantal passages met informatie die ik, anders dan op de inventarislijst en in het bestreden besluit is vermeld, maar overigens wel op het document zelf is vermeld, op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder a en onder c, van de Wob niet openbaar maak. Dit zal ik hierna alsnog motiveren. Een passage in de e-mail van 6 september van een medewerker van mijn ministerie aan een medewerker van het OM en een passage in de e-mail van 7 september van een medewerker het OM aan een medewerker van mijn ministerie, betreft informatie over hoe de samenwerking met Thailand verloopt. Ik acht het voorzienbaar dat

als deze informatie openbaar wordt gemaakt het contact met dit land stroever zal verlopen. Ik ben van oordeel dat het belang van de betrekkingen van Nederland met andere staten, in dit geval Thailand, zwaarder weegt dan het belang van openbaarmaking. Deze passage maak ik niet openbaar op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder a, van de Wob. Voor een nadere motivering verwijs ik u naar hetgeen ik hiervoor heb overwogen onder het kopje 'artikel 10, tweede lid, aanhef en onder a, van de Wob' en hetgeen ik heb overwogen in paragraaf 5.3 van het bestreden besluit. Tevens bevat de e-mail van 7 september van een medewerker van het OM aan een medewerker van mijn ministerie een passage met informatie over het Nederlandse strafrechtelijke onderzoek en het Nederlandse strafdossier. Deze informatie heb ik niet openbaar gemaakt omdat het belang van vervolging van strafbare feiten in het geding is en ik van oordeel ben dat dit belang in dit geval zwaarder weegt dan het belang van openbaarmaking. Op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder c, van de Wob maak ik deze informatie niet openbaar. Voor een nadere motivering verwijs ik u naar hetgeen ik hiervoor heb overwogen onder het kopje 'artikel 10, tweede lid, aanhef en onder c, van de Wob' en hetgeen ik heb overwogen in paragraaf 5.4 van het bestreden besluit.

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**
Sector Juridische Zaken en
Wetgevingsbeleid

Datum
28 juni 2018

Ons kenmerk
2300600

Ten aanzien van de documenten met de nummers 114 (e-mailcontact 20 juni 2016 - 14 september 2016) en 118 overweeg ik als volgt. Aan het niet openbaar maken van de passages uit e-mailberichten die vallen onder de documenten 114 en 118 heb ik in het bestreden besluit, anders dan op de inventarislijst staat vermeld, mede artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, van de Wob ten grondslag gelegd. Het gaat om e-mailcontact tussen medewerkers van mijn ministerie van 12 september 2016 (document met nummer 114) en e-mailcontact tussen het OM en mijn ministerie d.d. 22 augustus en 1 september 2016 (document met nummer 118). In het kader van de heroverweging naar aanleiding van het bezwaar ben ik tot het oordeel gekomen dat ik ten onrechte mede een beroep heb gedaan op deze uitzonderingsgrond. Deze passages betreffen de gevoelens van een ambtenaar over de reactie van de bewindspersoon op informatie betreffende de zaak van één van uw cliënten. Dit is een persoonlijke beleidsopvatting. Op grond van artikel 11, eerste lid, van de Wob maak ik deze niet openbaar.

Ten aanzien van document met nummer 132 overweeg ik als volgt. Aan het niet openbaar maken van enkele passages uit het e-mailcontact d.d. 29 september 2016 — 30 september 2016 heb ik mede artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, van de Wob ten grondslag gelegd in het bestreden besluit. Dit heb ik echter niet gemotiveerd in het bestreden besluit. In het kader van de te verrichten heroverweging naar aanleiding van uw bezwaar ben ik tot het oordeel gekomen dat de passages die ik niet openbaar heb gemaakt op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, van de Wob, persoonlijke beleidsopvattingen zijn. In de betreffende passages wordt gesproken over een passage uit een e-mailbericht van het OM waarin de verschillende mogelijkheden over uitlevering worden overwogen. Ook betreft het een passage waarin een ambtenaar van mijn ministerie een duiding geeft aan hetgeen door het OM naar voren is gebracht in de e-mail. Deze passages zijn te kwalificeren als persoonlijke beleidsopvattingen. Artikel 11, eerste lid, van de Wob verzet zich tegen openbaarmaking van deze passages. Voor zover deze e-mails feitelijke informatie bevatten is deze zodanig verweven met deze persoonlijke beleidsopvattingen dat deze niet van elkaar te scheiden zijn. Deze feitelijke gegevens maak ik daarom eveneens op grond van artikel 11, eerste lid, van de Wob niet openbaar.

Zie ABRvS 31 januari 2018, ECLI:NL:RVS:2018:314, r.o. 5.2

Artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, van de Wob is, mede gelet op deze recente en na het Wob-besluit gewezen jurisprudentie, dan ook niet langer van toepassing op dit document.

Document met nummer 151 betreft onder andere e-mailcontact d.d. 20 januari 2017 tussen ambtenaren van mijn ministerie en e-mailcontact d.d. 18-24 januari 2017 tussen mijn ministerie het OM, het Ministerie van Buitenlandse Zaken en het Kabinet van de Koning. Aan het niet openbaar maken van informatie uit dit e-mailcontact is artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, van de Wob ten grondslag gelegd. Dit is slechts deels gemotiveerd in het bestreden besluit. Dit e-mailcontact bevat informatie en opvattingen van ambtenaren over de samenwerking tussen mijn ministerie, het Ministerie van Buitenlandse Zaken en het Kabinet van de Koning over de gang van zaken met betrekking tot de beantwoording van de brief aan de Koning van 17 oktober 2016. Openbaarmaking van deze informatie zou naar mijn oordeel leiden tot benadeling van mijn ministerie, het Ministerie van Buitenlandse Zaken en het Kabinet van de Koning. Ambtenaren moeten in alle vrijheid en openhartigheid met elkaar kunnen communiceren over in dit geval de gang van zaken wat betreft samenwerking met andere ministeries en het Kabinet van de Koning zonder dat zij bang hoeven te zijn dat deze informatie openbaar wordt gemaakt. Openbaarmaking van deze informatie zou de eventuele samenwerking tussen de ministeries en het Kabinet van de Koning kunnen schaden. Het voorkomen van onevenredige benadeling van mijn ministerie, het Ministerie van Buitenlandse Zaken en het Kabinet van de Koning weegt in dit geval zwaarder dan het belang van openbaarmaking.

In het kader van de naar aanleiding van uw bezwaar te maken heroverweging is daarnaast gebleken dat voor een aantal documenten geldt dat niet op de inventarislijst en in het besluit is vermeld dat deze documenten passages bevatten die geen wezenlijke inhoudelijke informatie betreffen over de bestuurlijke aangelegenheid, maar enkel feitelijke informatie over het proces, waaronder de interne afstemming, en mede op deze grond niet openbaar zijn gemaakt. Het gaat om de volgende documenten met de nummers: 40 (e-mailcontact d.d. 11 november 2014 – 19 november 2014), 141 (e-mailcontact d.d. 20 november 2016 – 12 januari 2017), 142 en 146 (e-mailcontact d.d. 20 december 2016 – 12 januari 2017).

Verder merk ik nog op dat voor zover de uitzonderingsgronden niet zijn vermeld op de inventarislijst en wel zijn gemotiveerd in het besluit, het gaat om kennelijke verschrijvingen. Ik wijs u erop dat de uitzonderingsgronden zoals deze zijn vermeld op de (deels) openbaar gemaakte documenten en genoemd zijn in het besluit leidend zijn.

Artikel 365 Wetboek van Strafvordering

Uw stelling dat u meent dat ik geen beroep kan doen op artikel 365 Sv omdat er geen strafzaak aanhangig is en het strafdossier nog niet aan de rechter is voorgelegd, kan ik niet volgen. Tijdens de hoorzitting heeft u toegelicht dat u van oordeel bent dat de strafzaak is afgesloten.

Artikel 365 Sv bevat een bijzondere en uitputtende regeling voor openbaarmaking die derogeert aan de Wob.

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**
Sector Juridische Zaken en
Wetgevingsbeleid

Datum
28 juni 2018

Ons kenmerk
2300600

Zie onder andere de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 7 juli 2010, ECLI:NL:RVS:2010:BN0488, r.o. 2.4, en 26 februari 2014, ECLI:NL:RVS:2014:614, r.o. 4.1

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**
Sector Juridische Zaken en
Wetgevingsbeleid

Artikel 365 Sv geeft een exclusieve bevoegdheid aan de voorzitter van de strafkamer om een afschrift van het vonnis, waaronder begrepen de daaraan gehechte stukken, en het proces-verbaal van de terechtzitting aan derden te verstrekken. Van andere tot het strafdossier behorende stukken wordt, gelet op die uitputtende regeling, geen afschrift of uittreksel verstrekt. Alle documenten die bij de strafrechter berusten en deel uitmaken van het strafdossier, vallen daarmee buiten de reikwijdte van de Wob.

Datum
28 juni 2018
Ons kenmerk
2300600

Ten tijde van uw Wob-verzoek was er reeds een strafdossier aangelegd door het OM en voorgelegd aan de strafrechter. In het bestreden besluit heb ik geoordeeld dat ondanks dat de dagvaarding ten tijde van het nemen van het bestreden besluit was ingetrokken er nog steeds sprake was van een lopende strafzaak waarbij uw cliënt opnieuw kon worden gedagvaard. Inmiddels is er een nieuwe dagvaarding uitgebracht aan uw cliënt. Dit betekent dat het strafdossier aan de strafrechter is voorgelegd en er sprake is van een lopende strafzaak.

Zie ook de uitspraak van de Rechtbank Midden-Nederland van 13 december 2012, ECLI:NL:RBUTR:2012:BY6261, r.o. 12.

Uw verzoek om openbaarmaking van de documenten die onderdeel uitmaken van het strafdossier moet gelet op artikel 365 Sv en het feit dat het strafdossier aan de strafrechter is voorgelegd, worden afgewezen.

Zoals ik in het bestreden besluit heb vermeld zijn er uitvoeringsstukken opgenomen onder document met nummer 61. Deze uitvoeringsstukken maken deel uit van het strafdossier. Openbaarmaking van deze uitvoeringsstukken heb ik gelet op artikel 365 Sv afgewezen. De uitvoeringsstukken zoals deze zijn opgenomen onder document met nummer 49 en 67 maken ook deel uit van het strafdossier. Dit geldt ook voor de politierapporten die zijn opgenomen onder document met nummer 81. Openbaarmaking van deze stukken, anders dan ik heb overwogen in het bestreden besluit, wijs ik op grond van artikel 365 Sv af.

Abusievelijk is in het bestreden besluit en op de inventarislijst vermeld dat openbaarmaking van document met nummer 56 is afgewezen op grond van artikel 365 Sv. Document met nummer 56 maakt echter geen onderdeel uit van het strafdossier. Document met nummer 56 is een brief van het AIRS aan het Ministerie van Buitenlandse Zaken ter aanbieding van de brief van 20 januari 2015 van het OM aan Thailand (document met nummer 54). Document met nummer 56 maak ik alsnog deels openbaar. Dit document bevat persoonsgegevens, zoals namen en contactgegevens. Deze informatie maak ik niet openbaar op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e, van de Wob. Ik ben van oordeel dat het belang dat de persoonlijke levenssfeer wordt geëerbiedigd zwaarder weegt dan het belang van openbaarmaking. Voor een nadere motivering verwijs ik u naar de paragraaf 5.1 in het bestreden besluit. Ook bevat dit document informatie dat in verband staat met het Nederlandse strafrechtelijke onderzoek. Openbaarmaking van deze informatie kan het Nederlandse strafrechtelijke onderzoek schaden waardoor het belang van vervolging van strafbare feiten in het geding is. Het belang van vervolging van

strafbare feiten moet in dit geval zwaarder wegen dan het belang van openbaarmaking. Ik maak deze informatie dan ook niet openbaar op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder c, van de Wob. De bijlage bij document met nummer 56 is opgenomen onder document met nummer 54.

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**
Sector Juridische Zaken en
Wetgevingsbeleid

Artikel 52 Wet Justitiële en Strafvervolgingszaken

U meent dat openbaarmaking van document met nummer 49 niet geweigerd kan worden op basis van artikel 52 Wvgo, omdat de Wvgo geen bijzondere openbaarmakingsregeling is die derogert aan de Wob.

Datum
28 juni 2018

Ons kenmerk
2300600

In mijn bestreden besluit heb ik de uittreksels uit de justitiële documentatie, die onderdeel zijn van de uitvoeringsstukken opgenomen onder document met nummer 49, op grond van artikel 52 Wvgo niet openbaar gemaakt. Zoals ik in dit besluit onder het kopje 'Artikel 365 Wetboek van Strafvordering' heb overwogen heb ik ten aanzien van document met nummer 49 mijn motivering aangepast en doe ik niet langer een beroep op artikel 52 Wvgo. Om deze reden laat ik deze bezwaargrond buiten beschouwing.

ad c

Inventarislijst uitvoeringsstukken

Uw stelling dat u meent dat ik gehouden ben een inventarislijst te maken van de uitvoeringsstukken, in ieder geval voor zover ik de uitvoeringsstukken niet openbaar maak, kan ik niet volgen.

Door het opstellen van een inventarislijst van de uitvoeringsstukken wordt inzicht gegeven in de stukken die deel uitmaken van het strafdossier van de Nederlandse strafzaak dat zich momenteel onder de strafrechter bevindt. In overeenstemming met artikel 365 Sv, dat bepaalt dat de strafrechter de exclusieve bevoegdheid heeft om informatie over het strafrechtelijke onderzoek openbaar te maken, ben ik van oordeel dat ik niet gehouden ben een dergelijke inventarislijst op te stellen en daarmee inzicht te geven in de stukken die deel uitmaken van het strafdossier.

Brieven 17 december 2014 en 8 december 2014

U noemt in uw brief van 29 januari 2018 een tweetal brieven waarvan u vermoedt dat deze zijn opgenomen bij de uitvoeringsstukken voor het rechtshulpverzoek van Thailand. Het zou gaan om een brief van [ ] aan Thai van 17 december 2014 en een brief aan Thai van 8 december 2014.

Zoals met u is afgestemd ziet uw Wob-verzoek op de rol van AIRS en de informatie die zich op mijn departement bevindt en die betrekking heeft op informatie van AIRS en de communicatie die AIRS heeft gevoerd met andere Nederlandse autoriteiten. Bij een nadere zoekslag zijn op mijn departement de door u bedoelde brieven niet aangetroffen.

ad d

In reactie op uw brief van 29 januari 2018 waarin u zich beklagt over hoe de bezwaarschriftprocedure in dit geval is vormgegeven, merk ik het volgende op.

Ten eerste merk ik op dat ik bij brief van 20 februari 2018 aan u te kennen heb gegeven dat uw klacht niet afzonderlijk zal worden behandeld met toepassing van artikel 9:8, eerste lid, aanhef en onder c, van de Awb, maar wordt betrokken bij

de behandeling van het bezwaar en wordt meegenomen bij de beslissing op het bezwaarschrift.

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**
Sector Juridische Zaken en
Wetgevingsbeleid

Ik ben van oordeel dat ik in dit geval terecht een ambtelijke hoorcommissie in de zin van artikel 7:5 van de Awb heb ingesteld. Dit is overeenkomstig de vereisten uit de Awb en de bestendige praktijk bij de behandeling van bezwaarschriften als deze. De ambtelijke hoorcommissie die is ingesteld om u namens uw cliënten te horen voldoet aan de eisen die artikel 7:5 van de Awb stelt. De hoorcommissie is in meerderheid niet betrokken geweest bij de voorbereiding van het besluit. Zowel de voorzitter, als één lid van de hoorcommissie zijn niet betrokken geweest bij de voorbereiding van het primaire besluit. De Awb sluit bovendien niet uit dat in een geval als het onderhavige het horen plaatsvindt door een hoorcommissie als bedoeld in artikel 7:5 van de Awb.

Datum
28 juni 2018

Ons kenmerk
2300600

Daarnaast heeft u tijdens de hoorzitting de gelegenheid gehad om uw bezwaarschrift toe te lichten en zijn uw vragen ten aanzien van de bezwaarschriftprocedure beantwoord. Verder zijn vanuit de hoorcommissie enige vragen gesteld ten behoeve van een zorgvuldige heroverweging van het besluit. Een en ander is neergelegd in een verslag dat als bijlage bij deze beslissing is gevoegd. De beslissing op het bezwaarschrift is voorbereid door één van de leden uit de hoorcommissie die niet eerder betrokken is geweest bij het Wob-besluit van 18 oktober 2017. Zoals ook is toegelicht tijdens de hoorzitting heeft deze ambtenaar in het kader van de heroverweging naar aanleiding van uw bezwaar volledig kennis genomen van de documenten die onder de reikwijdte van het Wob-verzoek vallen en deze documenten opnieuw beoordeeld.

Ik ben dan ook van oordeel dat in dit geval de bezwaarschriftprocedure overeenkomstig de eisen van de Awb is vormgegeven.

Verder kan ik u niet volgen in uw stelling dat u het, gelet op het feit dat ik geen adviescommissie heb ingesteld, onbegrijpelijk vindt dat ik niet heb ingestemd met rechtstreeks beroep. De reden dat ik niet heb ingestemd met rechtstreeks beroep op grond van artikel 7:1a van de Awb, welk besluit ik kenbaar heb gemaakt bij brief van 22 december 2017, is dat ik van oordeel ben dat het geen eenvoudige zaak betreft. In deze zaak zijn niet reeds bij de voorbereiding van het primaire besluit alle standpunten gewisseld, waardoor de bezwaarschriftprocedure, waarvan het horen onderdeel uitmaakt en in het kader waarvan een heroverweging plaatsvindt, toegevoegde waarde heeft.

Besluit

Gelet op voorgaande verklaar ik uw bezwaarschrift gedeeltelijk gegrond. Ik maak de documenten 56 en 69 alsnog gedeeltelijk openbaar. Tevens maak ik informatie, zoals toegelicht in dit besluit, uit de reeds deels openbaar gemaakte documenten 2 (e-mailcontact d.d. 16 februari 2012), 50, 61 (aanbiedingsbrief d.d. 17 februari 2015 van AIRS aan BZ) en 79 alsnog openbaar. Voor het overige handhaaf ik mijn besluit van 18 oktober 2017, onder aanvulling van de motivering.

Wijze van openbaarmaking

Ik verstrek u een nieuwe versie van de documenten met nummers 2 (e-mailcontact d.d. 16 februari 2012), 50, 61 (aanbiedingsbrief d.d. 17 februari 2015 van AIRS aan BZ) en 79 waarbij ik informatie zoals toegelicht in dit besluit alsnog openbaar maak. Daarnaast verstrek ik u de documenten met de nummers 56 en

69 die ik alsnog gedeeltelijk openbaar maak. Deze documenten treft u als bijlage bij dit besluit op bezwaar aan.

Daarnaast zullen dit besluit op bezwaar en de daarbij openbaar gemaakte stukken op www.rijksoverheid.nl worden geplaatst. Tevens wordt de Tweede Kamer over dit besluit geïnformeerd en wordt dit besluit en de openbaar te maken stukken aan de Tweede Kamer gezonden.

Vergoeding kosten bezwaar

U heeft verzocht om vergoeding van de kosten van bezwaar met een beroep op artikel 7:15, tweede lid, van de Awb. Daarover beslis ik als volgt.

Op grond van dit artikel worden de kosten die in verband met de behandeling van het bezwaar redelijkerwijs zijn gemaakt, vergoed voor zover het bestreden besluit wordt herroepen wegens een aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid. Gelet op de bovenvermelde beslissing is daarvan sprake. Het aan u toe te kennen bedrag is bepaald op: € 1002,00. Dit bedrag is als volgt berekend: 2 punten (bezwaarschrift en bijwonen hoorzitting) x factor 1 x € 501,00 = € 1002,00. Ik verzoek u mij binnen twee weken na heden het nummer en de tenaamstelling van de rekening te melden waarnaar dit bedrag kan worden overgemaakt. Dit bedrag wordt binnen zes weken na ontvangst van dit besluit aan u betaald.

Hoogachtend,
De Minister van Justitie en Veiligheid,
namens deze,

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**
Sector Juridische Zaken en
Wetgevingsbeleid

Datum
28 juni 2018

Ons kenmerk
2300600

K. Werkhorst
Hoofd sector Juridische Zaken en Wetgevingsbeleid

BEROEPSCLAUSULE

U kunt tegen deze beschikking beroep instellen bij de sector bestuursrecht van de rechtbank Den Haag, Postbus 20302, 2500 EH Den Haag. Het beroepschrift moet binnen zes weken na de dag waarop de beschikking is toegezonden door de rechtbank zijn ontvangen. U kunt ook digitaal beroep instellen bij de rechtbank Den Haag via <http://loket.rechtspraak.nl/bestuursrecht>. Daarvoor moet u wel beschikken over een elektronische handtekening (DigiD). Kijk op de genoemde site voor de precieze voorwaarden.

Het beroepschrift moet op grond van artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht zijn ondertekend en bevat ten minste de naam en adres van de indiener, de dagtekening, de omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht, zo mogelijk een afschrift van dit besluit, en de gronden waarop het beroepschrift rust.

